

N:o 148.

Af herr **E. J. Ekman**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om upphäfvande af sådana bestämmelser, hvarigenom tillträde till allmänt läroverk eller till tjänst hos stat eller kommun göres beroende af konfirmation eller nattvardens begående m. m.

Det torde vara bekant, att för inträde vid åtskilliga läroverk äfvensom för tillträde till åtskilliga tjänster i stat och kommun erfordras, dels att den sökande blifvit *konfirmerad*, dels att han begått *Herrens heliga nattvard*, dels att han har *god kristendoms-kunskap*. Jag anhåller att få belysa detta med några exempel.

I Kongl. Maj:ts nådiga stadgar för den tekniska högskolan af den 2 mars 1877 heter det i § 16: "För att antagas till ordinarie elev erfordras — — —, i fall den sökande bekänner sig till den kristna läran, att han är konfirmerad".

I den af Kongl. Maj:t fastställda ordning för tandläkarekonstens utöfning af den 18 juni 1861 hetér det i § 6: "Lärling — — — vare berättigad att, såvida han begått Herrens heliga nattvard, undergå pröfning för att varda till medhjelpare antagen". I de tillägg till denna förordning, som gjorts dels genom sundhetskollegii cirkulär af den 25 oktober 1866, dels genom medicinalstyrelsens cirkulär af den 8 december 1879, heter det: "Under iakttagande i

öfrigt af hvad Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 18 juni 1861 föreskrifver“ etc., hvaraf synes, att kongl. förordningen af den 18 juni 1861, i hvad den rörer nattvardens begående, ännu är gällande.

I Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 5 november 1880 angående ändring i kongl. reglementet för barnmorskor af den 28 november 1856 heter det i § 3, att det fordras, att den, som skall varda antagen till barnmorska, skall ega *god kristendomskunskap*.

Hvad nu angår konfirmation och nattvardsgång, så torde hvar och en inse det orimliga i att göra inträde vid läroverk eller i statens och kommunens tjänst beroende af en handling, som till sin natur är och måste vara den enskilda människans samvetssak, oberoende af alla jordiska förhållanden. Att därför sätta dylika religiösa handlingar såsom vilkor för ernående af en jordisk förmån är det kraftigaste medel att omintetgöra aktningen för det religiösa och alstra skrymtare. Ett sådant tillvägagående måste både ur religiös och rent mänsklig synpunkt anses förkastligt.

Hvad åter angår betyg i kristendomskunskap, så må erinras, att presterskapet hittills ansett sig icke kunna meddela sådant åt andra än dem, som genomgått den s. k. konfirmationsskolan. Men då numera mången icke bevistar en dylik skola, under det han dock fått fullständigt afgangsbetyg från folkskolan, så synes det mig, som om vitsordet angående kristendomskunskap i det senare betyget borde för dem, som icke deltagit i konfirmationsundervisningen, få gälla som tillräckligt intyg i alla de fall, då vitsord om kristendomskunskap erfordras. Med den stora utveckling, folkskolan fått särskildt i Sverige och i betraktande af den omsorg och noggrannhet, hvarmed undervisningen skötes i våra folkskolor, torde det i afgangsbetyget gifna vitsordet kunna tillfredsställa alla rättmätiga anspråk.

På grund af hvad jag haft äran anföra, tager jag mig friheten föreslå,

att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla:

dels att alla sådana bestämmelser måtte upphävas, hvarigenom tillträde till allmänna läroverk eller till embeten i statens och kommunens tjänst göres beroende af konfirmation eller nattvardens begående;

dels att presterskapet måtte åläggas att vid betygs utfärdande för dem, som icke deltagit i konfirmationsundervisning, använda såsom vitsord i kristendomskunskap det vitsord, som lemnats dem i afgangsbetyget från folkskolan.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 14 februari 1894.

E. J. Ekman.